

Какъ безъ милость той стрѣли;
 Врѣха, мнѣж, глѣбникѣж,
 Той извѣмъ ж не мнѣ.

Но кому ли страсть да кажи
 Въ помощь да ми са ави?
 Съ кой цѣрь раны да помѣж
 Болѣть да въ нѣмъ подновѣ!

Нѣма никой дрѣвѣй, либе,
 Освѣтъ тебѣ, благъ прѣдметъ,
 Крѣвъ отровнѣ да изгубѣе,
 Да полѣй цѣлебнѣ медъ.

Тѣи като съ хубѣвице,
 Като нѣма дрѣвѣй край,
 Ты ми ави бѣло лице,
 Та съ това ми помощь дай. (Д. Б.)

— О —

Вик' съ вѣче въ день послѣднѣ
 Тѣзи цацѣво, тѣзи рѣчь;
 Твоати вѣренъ дрѣвѣ и бѣденъ
 Нема а' да та знаи вѣчь?
 Ты отивашъ, ахъ горкана,
 Изъ бждѣ съмъ вѣчь не знамъ;
 Ахъ кажи какво щѣ станѣ